

இறைத்துங்கன்

Messenger of God

ஓ

இம்மாதச் செய்தி

தெய்வம் ஒன்றுதான்
அந்த தெய்வம் உண்டா?

இல்லையா...? என்ற
சந்தேகம் வேண்டாம்
தெய்வம் உண்டு என
உறுதியாகக் கூறுங்கள்

செய்திக் கட்டுரை

(2ம் மக்கம்)

சர்வமதப் பத்திரிகை
வெகாரை 1998

மாதம் ஒரு முரசு
விலை ரூபா 10

வாசகர் குடுத்து

காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப

மானிப்பாய் பகவான் சிறீசத்தியசாயி சேவா நிலையத்தினரால் வெளியிடப்பட்ட இறைதாதன் மாத சஞ்சிகையைப் பார்வையிட்டோம். சர்வமத பத்திரிகையாகக் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப, இன்றைய இளைஞர் யுவகிளின் உள்ளங்களைப் பண்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருப்பது பாராட்டிற்குமியது. எவ்வளவோ இடர்களை அனுபவிக்கும் எம்மவர்நிலை இன்னமும் சீரீபெறவில்லை. “சுடச்சுட ஓளிரும் பொன்போல உள்ளத்தை துன்பம் சுடச்சுட தூய்சை பெறவேண்டும்.” ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக எமது சமூகம் எவ்வளவு வேதனைகள் சோதனைகள் ஏற்பட்டாலும் திருந்துவதாக இல்லை களவு, பொய், மது போதை என்பனவற்றுடன் மினி சினிமாக்களும் இன்றைய இளம் தலைமுறையினரை அவர்களது உள்ளங்களைப் பாழ்படுத்துவனவாக உள்ளன.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் இறைதாதன் சஞ்சிகை இளம் உள்ளங்களுக்கு அருமருந்தாக அமைந்துள்ளமை மகிழ்ச்சி அளிகின்றது. சஞ்சிகை தொடர்ந்து மனம் பறப்ப எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

திருமதி சி. வினாவிலிங்கம்
அதிபர், நவாவி மகாவித்தியாலம்

பெரும் சரியைத் தொண்டு

“இறைதாதன்” பத்திரிகை என்கைகளுக்கு கிடைத்தது, கலைத் துயும் வாசித்து முடித்தபின் யாவும் நிறைவாக உள்ளதையிட்டு என்னெஞ்சு அளிந்தது.

கல்யுகத்தில் அதுவும் இக்காலக்ட்டத்தில் இப்படி ஒரு பத்திரிகை மூலம் பல தெரியாத கருத்துக்களை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்துவது பெரும் சரியைத் தொண்டாகும்.

பத்திரிகைக் குழுவினர் பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள். இறைதாதன் தொடர்ந்து வர எல்லாம்வள்ள இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம்.

ச. தர்மசீலன் கொழும்பு - 6

போற்றுதற்குரியது

“யாழ்ப்பாடுத்தில் இருந்து சர்வமதங்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் வகையில் கருத்துக்களை நாங்கி இப்படியான ஒரு பத்திரிகை வெளிவருபவு மிக உயர்வானதும் போற்றுதற்குரியதும் ஆகும். தினமும் எத்தனையோ மனத்தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகும் மக்களுக்கு இத்மாக அமையும் வகையில் உரிய வழிகாட்டுக்களை இந்தப் பத்திரிகை கொண்டுள்ளது.

திரு. V. N. மதியழகன்

பணிப்பாளர் (தமிழ் பிரிவு)

இலங்கை ஒவிபரப்பு கூட்டுத்தாபனம்

குதுவன் குடுத்து

சாந்தியும் அமைதியும்

சாய் ராம்

இன்று அமைதியும், சாந்தியும் பாதுகாப்பும் எங்கே இருக்கிறது... என்று மனிதன் உலகம் பூராவும் தேடி அலைத்து கொண்டே இருகிறான்.

இவற்றைத் தேடி இங்கு உள்ளவர்கள் வெளியூர்களுக்கும், வெளிநாட்டுக்கும் ஓடுகிறார்கள். வெளியில் போன பின் ஜயோ பிறந்த ஊரிலேயே இருந்திருக்கலாமே என்று ஆங்காங்கு இருந்து கொண்டு தவிக்கிறார்கள்.

உண்மையில் சாந்தியும் அமைதியும் பாதுகாப்பும் எங்கேயுள்ளது, அது வெளியில் எங்கும் இல்லை. எங்களுக்குள்ளே தான் உள்ளது என்ற உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்

உதாரணமாக வெளியூர் போகிறோம் பகிக்கிறது. ஒரு சைவ உணவு விடுதியை தேடிப் போகிறோம் ஒரு இடத்தில் சைவ உணவுக்கும் என்றும் பச்சத்தில் அசைவு உணவுக்கும் என்றும் பெயா பலகை உள்ளது பெயர் பலகையைப் பார்க்காமல் அசைவு உணவுக்கும் சென்று சைவ உணவு தருப்படி கேட்டால் கிடைக்குமா?

இதைப் போலவே இந்த உலகம் அசாந்தி மயமானது. அமைதி அற்றது.

“அசுவ ஜோகம்” என்ற பெயர் பலகை தாங்கியது இங்கு வந்து சாந்தி சாத்தி அமைதி பாதுகாப்பு என்று ஒடி ஒடி உலகம் பூராவும் தேடினால் அது கிடைக்குமா?

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல சாந்தி எம்மிடம் தான் உள்ளது என்ற உண்மையை நாம் விளக்கிக்கொள்ள வேண்டும். சாந்திக்கு, அமைதிக்கு, பாதுகாப்புக்கு அதிகாரி தெய்வமே அந்த தெய்வமே எமக்குள்ளே உள்ளது எக்மில் எப்படி அவரை வெளியிக் கடுத்து உருப்பெற வைப்பது.

உதவில் எமக்குள்ளே இருக்கும் அசாத்தனம், மிருக்குணம் இவைகளை நீக்கி நல்ல செய்கள், நல்ல சிந்தனைகள் மூலம் மனைதாக எங்களை நாமே உயர்த்த வேண்டும். அதன் பால் உள்ளே இருக்கும் தெய்விகம் நம்மில் படிப்படியாக ஒளி விடுவதை நாமே காணலாம்.

அதற்கு நாம்

கடவுள் மேல் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்ற அக்கறை வேண்டும்... பால் காரியங்கள் செய்வதற்கு அஞ்ச வேண்டும். தெய்வத்துக்கு எது பிடிக்கும் எது பிடிக்கரது என்பதை பிரித்தறிந்து தெய்வத்திற்குப் பிடித்த மான் காரியங்கள் மட்டும் செய்வதில் நாம் முழுமையாக எம்மை அர்பணித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அப்போது தான் எமக்கு அமைதியும் சாந்தியும் பாதுகாப்பும் கிடைக்கும்.

ஜெய் சாயி ராம்

இல்லை என்று நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். எவ்வளவு கூர்மையாக நான் பார்த்தாலும் அந்த வெண்ணைய் என்கணிந்துத் தெரியவில்லை. என்று கொண்டார்.

அவரது அறியாமையைக் குறித்துச் சிரித்த அவர்கள்,

“ஓ...அறப மனிதனே.....! அவசரப்பட்டு இப்படிப் பட்ட அபத்தமான முடிவுக்கு வர வேண்டாம். பாலின் ஒவ்வொரு ஆளியிலும் வெண்ணைய், இருக்கிறது அதைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், பாலைக் காச்ச வேண்டும். குளிர் விக்க வேண்டும், புளித்த தயிர் சேர்க்க வேண்டும் அது உறைவதற்கு சில மணி நேரம் காத்திருக்க வேண்டும் பக்கம் பார்க்க

இறைவன் எங்கே இருக்கிறார்

ஒரு சமயம் காவியடை அனிந்த சந்தியரசி ஒருவர் நாத்திரிகள் நிறைந்த கிராமம் ஒன்றை அடைய வேண்டியிருந்தது. அவரைச் சூழ்ந்து கொண்ட இளைஞர் குழு வீம்பாக.

“கடவுள் உண்மையில் இருக்கிறார் என்றால் அந்தச் சந்தியரசி வழிபடும் கடவுளை என அறை கூவு எங்களுக்காட்டட்டும் என அறை கூவு என்ற விட்டனர். அதற்கு அவர்,

“கடவுளைக் காட்டுகிறேன்... ஆனால் அதற்கு முன் எனக்கு ஒரு கோப்பை பால் வேண்டும்” என்று கேட்டார்.

பால் அவர் முடை வைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதை அவர் பருகவின்கை. நெடுநேரம் இளைஞர்களுடைய ஆர்வத்தை அதிகரிக்கும் வகையில் நெடுநேரம் அமைதியைக் கொண்டு வருத்த பார்த்துக்கொண்டுதார்.

இளைஞர்கள் பெரறுமை இறந்தனர். தங்கள் கோரிக்கையை அவர்கள் வற்புறுத்தினர். சந்தியரசி அவர்களிடம்,

“ஓடு நிமிஷம் பொறுங்கள்... பாலுகிறுன் வெண்ணை இருக்கிறதாக நான் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆனால் இந்தக் கோப்பையில் அது

தேக உணர்வு உள்ளவரை கடவுளை உணர முடியாது.

“தெய்வம் உள்ளது” எனும் நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளங்கள்

-பாபா-

இன்றைய சூழ்நிலையில் தெய்வம் உண்டா? இல்லையா? என்ற மனப் போராட்டம் எழுகிறது. இந்த வேண்டாத மன எழுச்சிகளைத் தள்ளி விட்டு “தெய்வம் உண்டு”, என்று அடித்துக் கூற முற்படுங்கள். எங்கு சென்றாலும் எந்தவித எதிர்ப்புச் சக்திகள் வந்தாலும் முழு நம்பிக்கையுடன் “தெய்வம் உள்ளது” என்ற மந்திரத்தை தைரியமாக எந்த விதத் தயக்கமும் இன்றி உச்சரித்து வர்க்குங்கள்.

தெய்வநம்பிக்கை இல்லாதவன் அந்தக்கேண எனக் கருதப்படுவான். தனக்குப் புலப்படவில்லை என்றால் அது இல்லை என்று முடிவு கட்டுவது வீரியாகுமா...?

தெய்வமே இல்லையெனில் பிரபஞ்சத்தில் விசித்திரமான விளைவுகள் எப்படி நிகழ்கின்றன?

கணக்கற்ற நோடிக்கணக்கான நட்சத்திரங்கள் எப்படி பூரியில் வீழ்ந்து விடாமல் இருக்கின்றன? சூரியனையும், சந்திரனையும் இவ்வகையிற்கு ஒழுங்காக ஒளி சீச்செய்யும் சாதனை எப்படி தீகழ்கின்றது? அச்சு இல்லாமல் உலகம் தனக்குத் தானே எப்படி சுழன்று கொண்டிருக்கிறது?

எந்தவித சாதனத்தின் உதவியுமின்றி காற்று எங்கும் வீசுவது எப்படி...?

ஆகாயம் பூமியைத் தொடராமல் தூரத்தில் இருந்து கொண்டிருப்பது எதனால்...? ஒவ்வொருவரிற்கும் விந்தை மிகு வெவ்வேறு அனுபவங்கள் ஏற்படுவது எதனால்...?

கனி வர்க்கங்களிற்கும், கரும்பிற்கும் சூல ஊட்டியவர் யார்? இறைவன் அல்லவா?

உலகில் இரண்டு மனிதர்கள் ஒரே மாதிரி யான ஒருவத்துடன் காணப்படுகிறார்களா...? ஒரே மாதிரியான மன உணர்வுடன் இருக்கிறார்களா...? இல்லை என்பதே உண்மை இதுவே சிருஷ்டியின் விசித்திரமால்லவா?

மேலும் பறவைகள் பறப்பதைப் பாருக்கள் பூக்கள் மலர்வதைப் பராருக்கள் ஒவ்வொரு பூக்கள் மலர்வதற்கும் ஒவ்வொரு நேரத்தை வகுத்திருக்கிறாரே...! அவர் யார்..? இறைவன் அல்லவா.

திரை மறைவில் இருந்து கொண்டு நீங்கிக்கிளை நடத்துபவர் பேரை மறைவில் இருந்து கொண்டு இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஆட்டி வைப்பவர் ஆண்டவன் அல்லவா...?

தான் புலப்படாமல் இருந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் இயக்கிக் கொண்டிருப்பது தெய்வத்தினால்லன்றி வேறு எவரால் முடியும்...?

அது தான் தெய்வ சக்தி. இதுவே சிருஷ்டியின் விசித்திரம் எனலாம்...!

அழகான பச்சைப் பச்சைவன்ற பெருமரங்கள் நிறைந்ததொரு காட்டினையோ, ஒங்கி வளர்ந்து கம்பீரமாய் காட்சியளிக்கும் ஒரு மலையையோ, கானூறு போது ‘என்னே! இறைவனின் படைப்பான இயற்கையின் அழகுத் தோற்றுக்’ என்ற ஆன்தத்துடனும் நன்றியுடனும் போற்றி வணங்குவார். இந்த இயற்கையே தெய்வத்தின் பிரதிப்பிடு...

எனவே எந்த விதமான தடைகள் இடையூறுகளையும் சந்திக்க நேர்த்தாலும் மனங்களாது திடமான நம்பிக்கையுடன் “தெய்வம் உள்ளது” என்று சொல்லிக்கொண்டே முன்னேற வேண்டும்.

அப்படியின்றி, தெய்வம் இருக்கிறதோ? இல்லையோ? என்ற சந்தித்தத்தை இருந்தால் “சமச்யாத்மா விளையதி”

என்ற பகவத்கீத வாக்கியப்படி அவர்கள் நந்தி இன்றி நிதித் தோகிறார்கள்.

எனவே, தெய்வ நம்பிக்கையே உயிர் முச்சாகும். இது இல்லாத வாழ்க்கை, வாழ்க்கை அல்ல.

ஆகவே இன்றைய தினத்தில் இருந்து நீங்கள் தெய்வ நம்பிக்கையை நன்றாக வளர்த்து சமுதாய சேவையில் பூங்கு கொண்டு உங்கள் வாழ்க்கையைப் புனிதமாக்கி நந்தி தடையை முழு முச்சுடன் முயல வேண்டுமென ஆசீர்வதில் கிடேன்.

மிக உயர்ந்த வழிபாடு

ஒருவனுக்கு கடவுளிடம் பக்தி யிருக்கிறதா இல்லையா என்பது அவ்வளவு முக்கியமல்ல, கண்கண்ட தெய்வங்களாக உள்ள தாயும் தந்தெயுமே உண்மையில் கடவுள் ஆவா ரவர்களுக்குச் செய்யும் சேவையும், அவர்களுக்குக் காண்பிக்கும் மரியாதையுமே கடவுளுக்கு அளிக்கும் மிக உயர்ந்த வழிபாடாகும்.

-பாபா-

மும் பக்க
“மனம் தீருந்திய மருமகள்”
என்ற சிறு கதையை எழுதியவர்
“வேல் சுதாகரன்”

தெய்வ நம்பிக்கை தான் நீங்கள் கடைத்தேற உதவும் ஒரே துணை

திடமான தெய்வ நம்பிக்கை

ஒரு சிறிய கிராமம், அங்கு ஒரு சிறுவனும் அவன் தாயும் சித்து வந்தார்கள் சிறுவனைப் பெயர் துகி, அவனுக்குத் தந்தை இல்லை.

அறுவயதானதும், அவன் தாய் அவனைப் பள்ளியில் சேர்த்தான். தினநடைத்திரும் மகனை பள்ளிக்குக் கூட்டி வழுவாள். பள்ளிக்கு வரும் வழியில் ஒரு அடர்ந்த காட்டை இருவரும் கடந்து வர வேண்டும். ஆனால் துசியின் தாய்க்கு ஒவ்வொரு நாளும் பள்ளிக்கு வர முடியவில்லை. காரணம், சில வீடுகளுக்குச் சென்று வேலை செய்து தான் தன் பிழைப்பை நடத்த வேண்டிய குழந்தை அவனுக்கு. அதனால் ஒரு நாள் மகனிடம் சொன்னாள்,

“என்னே...! என்னால் தினமும் உன்னுடன் பள்ளிக்கு வரமுடியாது. உன் அன்னை மதுகுதனை அந்தக் காட்டில் தான் வசிக்கிறான். மனக்குப் பயமாக இருந்தால் அவனைத் துணைக்குக் கூப்பிடு... அவன் உடனே வந்து உண்ணேப் பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்வாள்.”

துகி தாயின் வார்த்தையின் மேல் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை காட்டு வழியில் போகும் போது உரத்த ஞானிக் கூப்பிடுவான்.

“மதுகுதானா.....! என் அன்புள்ள ஆண்ணா...! நீ எங்கே இருக்கிறாய்? உடனே வா... எனக்கு பயமாக இருக்கின்றது” அன்னை வரவில்லை தடிபியும் விடவில்லை.

“ஆண்ணா வா... வந்து என்னுடன் பேசு.. தீ இக்காமல் தனியாக இருப்பது எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனக்கு நடக்கக் கூட சக்கி இல்லை— உடனே வா... ”

அந்தக் குழந்தையின் திடநம்பிக்கை தான் கணாத துணைவனைக் கொண்வேண்டும். என்ற ஆவல் கடையில் வென்றது. யாரசலும் இது வரை காணப்படாத மேரகள் முறைத்துடன், சிறு பயனாக அவன் முன்னே தோன்றினார் மதுகுதனை, வாசதேவன், நாராயணன் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் ஒரே பரம பொருள் ஆடிபுருஷனாகிய இறைவன்.

“தமிழி கவலைப் படாதே..! நான் வந்து விட்டேன்... எங்கைகளைப் பிடித்துக் கொள்.. உன் பள்ளிக்கூடம் வரை நான் வருவேன்..!”

துகி சந்தேராழுங்கப் பரந்தாமனின் கரங் களைப் பற்றிக் கொண்டு பள்ளியை அடைந்தான். இது தினம் தோறும் தவறாமல் நடந்தது. “அன்னா...!” என்று குழந்தை அழைத்ததும், குழந்தை முன்னே தோன்றி கரம்பற்றி பள்ளிக்கு கொண்டு போய் விட்டு வருவார் இறைவன்.

நான் எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமமாக இருக்கிறேன். எனக்கு பகைவனுமில்லை, நன்பனுமில்லை. ஆனால் என்னைப் பக்கியோடு பூஜிக்கிறவர்கள் என்னுடன் இருக்கிறார்கள். நானும் அவர்களுடன் இருக்கிறேன்.

-பகவத்கீத-

அதைப் போலவே பள்ளி விட்டு வரும் போதும், காட்டைக் கடக்கும் வரை உடன் இருப்பார்

இப்படி இருக்கையில், பள்ளியில் கல்வி கற்றுத் தரும் ஆசிரியர் ஒரு நாள் மாணவர்களைப் பார்த்து.

“எல்லோரும் விட்டிலிருந்து பொருட்களைக் கொண்டு வந்து காணிக்கையாகத் தாருங்கள், என் தந்தையின் நினைவு நானை. அப்போது தான் நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்று சொன்னார். மாணவர்கள் சுறுசுறுப்பாகப் பொருட்களைச் செயரித்து ஆசிரியரிடம் கொடுத்தார்கள். சிலர் பண்மாகவும், சிலர் காய்கறிகாகவும், கரிசி, இனிப்பு என்றும் கொடுத்தார்.

ஆனால் துகிக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. தன் தாயிடம் சொன்னான். தாய்க்கு கண்ணீர் தான் வந்தது.

“மானே...! நாம் ஏழ்மையானவர்கள், ஒரு காலனா கூட நம்மால் கொடுக்க முடியாது என நா தழுதமுக்க குறினாள்” துகியும் கவலை யோடு.

“அம்மா... வருந்தாதீர்கள்.. நானை என் அண்ணனிடம் கேட்கிறேன். எப்படியும் என்னை பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்ல வருவார் அல்லவர்...?”

மறு நாள், காட்டில் தன் அன்பான அண்ணனிடம், துகி எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொன்னான் இதைக் கேட்ட மதுகுதனை.. ‘சற்றுப் பொறு’ என்று கூறி விட்டுக் காட்டி, மூன்றே சென்றான்.

திரும்பி வரும் போது கையில் ஒரு சிறிய மன் பாத்திரம் அதுதீரைப் பதிர். துகிக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி. அதை எடுத்துக் கொண்டு ஒட்டமாக ஒடினாள். ஆசிரியரிடம் கொடுத்து விட்டு புன்றுவல் மாறாது நின்றான்.

“இவ்வளவு கறைந்த அவுடு தயினாவைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? ஒரு வருக்குக் கூட போதாதே..” எனக்கூறிக் கொண்டு, அந்தத் தயினை பெரிய பாத்திரத்தில் ஊற்றினார்.

ஆசிரியத்திலும் ஆசிரியம்! அந்தக் கலயத்தைக் கவிழ்த்தும், அதிலிருந்து இடையீடாது தயர் பொழிந்து கொண்டிருந்து இனிமையான, செழிப்பான தயர் விடாமல் விழுந்து கொண்டிருந்தது. அந்தச் சிறிய மன் கலயம் கரவியாகவே இல்லை. ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்

விருந்தினர்கள் அனைவரும் பார்த்துவிட்டு, இந்த அதிசம் எப்படி நடந்தது? என வினவினர் ஆசிரியர் அந்த போய் விட்டார்.

‘எங்கிருந்து இந்தக் தயிர் கிடைத்தது?’ என்று அவர் துகியிடம் கேட்டார்.

என்னுடைய அண்ணன் காட்டில் வசிக்கும் மதுகுதனை கொடுத்தது இந்தத்தயிர் என்றான் துகி, ஆசிரியர் தன்னையும் அங்கு அழைத்துப் போகும்படி கேட்டார்.

துகியும் ஆசிரியரும் காட்டை தோக்கி நடந்தனர். காட்டை அடைந்த துகி தன் அண்ணை மதுகுதனை வசுங்படி அழைத்தான். அவர் வரவில்லை. ஆசிரியர் தன்னை ஏழாற்றி விட்டதாக துகியைக் கோபித்துக் கொண்டார்.

துகி அழைத்தொடங்கினார். மீண்டும் ஏரத்த குரவில் மதுகுதனை அழைத்தான்.

மனதை என்னிடத்தில் வைத்து, என்பால் பக்கி செலுத்தி எனக்கு யாகம் செய்து, என்னை வணங்கு. என்னைக் குறியாகக் கொண்டு உள்ளத்தை உறுதிப் படுத்தி என்னையே அடைவார்.

-பகவத்கீத-

“அன்னா வந்து விடுவான்.. இந்த முறை மட்டும் எல்லோரும் நான் பொய் சொல்வதரங் நினைக்கிறார்கள்

இத்தினமான குரல் மதுகுதனை இளக்கியது குழந்தைக்கு ஆறதல் சொல்ல மனம் கொண்டவர். அசிரியாக ஒரு குரல் கேட்டது.

“துகி.. என்அங்கு சோதரா.. எல்லோரா அலும் என்னைப் பார்க்க முடியாது. உன்னைப் போன்ற தூய அன்போடும்.. உண்மையான அடக்கத்தோடும் என்னையே நம்பியிருக்கும் வேறொலும் அறியாத பக்தர்களுக்கு மட்டுமே நான் காட்சியளிப்பேன். பணத்தின் அகங்கரம் உயர்குடிப் பிறப்பென்ற மமதை கல்விச்செருக்கு இவைவெல்லாம் என்னை நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது.”

ஆசிரியர் இந்தத் தெய்வீகக் குரலை கேட்டு மெய் சிலர்த்துப் போனார் அவர் மனதில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. துகிலை மஷயில் உட்கார வைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன்,

“இன்று எனக்கு மிகவும் சந்தேராழுங்கள் நான்.. கடவுளின் இனியகுரலை உன்னால் தான் நான் கேட்க முடிந்து நான் மிகவும் ஆசிரியத்தைப் பட்டவன்..” என்றார். அன்றிலிருந்து ஆசிரியர் அமைதியான வாழ்க்கை வாழுத் தொடங்கினார். இன்தேராறும் கிருஷ்ணபகவானுக்கு வழிபாடு செய்ய ஆரம்பித்தார்.

நாட்டுக்குத் தேவை நல்ல பெற்றோர்கள்

- பாட -

இந்த நிலம் ஒன்று தான். அதில் வேப்பம் வினதகளை நட்டால், கசப்பான் பழங்கள் தான் கிடைக்கும் இனிய மாவினதகளை வினதத்தால் அதன் விளைவும் இனிப்பான் மாங்பழங்களாகத் தான் இருக்கும்.

ஆனால் பூய இவற்றின்கூடையே எந்த வேறு பாடும் காட்டுவதில்லை. வினதகளினி கூடையே உள்ளவேற்றுமைபே கனிகளிடம் சாஸ்ப் பழம் வேற்றுமையாகும்.

அதேபோல் ஒரு தாயின் கர்ப்பப்பையும் பூமித்தாயின் கருப்பை போலத்தான். ஒரு ஏற்படும் போது உண்டாகும் என்னமே பீரங்கும் குழந்தையிலும் காணப்படுகிறது.

பெற்றோர்கள் நல்ல தகளை திறந்த குண வாணங்கள் மக்களை விரும்பினால் அவர்கள் நல்ல தர்மமாலை வழியிக் காழ்க்கூட நடத்த வேண்டும்.

தாய் ஆரியம்பாளின், பக்தியும், புனித பாள வீரத்தாங்கும் தான் இந்த மக்கள் ஆசா சிராக ஆகிசுகள் அவதாரம் செய்யக் காரணமாக இருந்தன.

விவேகானந்தர், உலகம் முழுவதும் அறி யப்பட்டு புதைப்பட்டார் என்றால் அதற்குக்காரணம் அவரது தாயின் தூய வழக்கங்கள் தான்.

தாயு தாயின் புனிதமான குண நல்லங்களினால் தான் மூர்ராமகிருஷ்ண பரமஹுமிகர் உலகிற்குத் தூய அன்பின் மக்குத்துவத்தை உணர்த்தி உயர்ந்த நிலைக்குப் போக முடிந்தது.

அந்தக் காலத்தில், தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் நடத்தையைக் கண்ணவேண்டிய அவர்கள் நல்லவழியில் திரும்பங்களை முயற்சிகளும் எடுப்பார்கள். அப்படிச்செய்து அதனால் தாயிடமிருந்து கிடைத்த எடுக்கமயான தண்டனையினால் தான் காந்தி பிற்காலத்தில் 'யாத்மா' வாகப் பரிஞ்சமித்தார்.

அந்தாளில் தாய்மார்கள், தூய்மையான பக்தி மிகுந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்து புனித திந்த மக்களை பாதுகாத்து வளர்த்த நல்ல குணங்களுக்கு இலக்கணமாக இருந்து உலகுக்கு ஒரு ஏநுத் துக்க காட்டாக விளங்கினார்கள்.

இன்றைய பெற்றோர்கள் பாக்கையில் குந்து காணையில் கண் விழிக்கும் போதே ஒருவர் குந்தொருவர் சண்டைபோடுகிறார்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் அவதாருகளை அன்றி வீச அடைப்பார்க்கும் குழந்தைகள் ஒருவருக் கொருவர் அடித்துக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த எப்படியோ அப்படித்தானே செடியும்? இன்றைய இனங்குர்ளளின் வழி தவறிப் போகும் தீகழ்ச்சிகளுக்கும் கெட்ட குணங்களுக்கும் பெற்றோரைத்தான் குறை கொல்ல வேண்டும்.

தாய் நல்லவளாக இருந்தால் குழந்தைகள் உன் தவறு கெய்கிறார்கள்; சில பெற்றோர்கள் ஒன்றும் அறியாத அத்திப்பழும் போல இருந்தாலும் அவர்கள் தான் குழந்தைகளுடைய தவறான செய்கைகளுக்குக் காரணம். அத்திப்பழுத்தினுள் ஒருக்கும் புழக்களைப் போல.

இருந்தாலும் சில ஏமயங்களின் தெய்வத்தின் ஆசியினால், பெற்றோர்களின் விருப்பக்குக்கு மாறாக குழந்தைகளை அவரான பாதையில் போகாமல் தடுக்கப்படுகிறார்கள்.

உதாரணமாக கபோதன்ன் எக்கிள்ற மக்கள் எதிதனையோ வகைகளில் தடுத்தும் அவரது மகன் சித்தார்த்தன் தமிழ் காழ்க்கை மேற்கொண்டு புத்தரானார். கபோதனால் அதைச் சடுக்க முடியவில்லை.

இது இறைவனின் தித்தம். எப்போது இறைவனின் திருத்தங்களும், மனித முயற்சியும் ஒன்றுகிறதோ. அப்போதுதான் பெரிய நன்மைகள் விளங்கின்றன.

6 - 5 - 98 அன்னை ஈஸ்வராம்பாளி தினம் - சிறப்புக் கட்டுரை

தன் தாயை தானே தேர்ந்தெடுத்தார்

“எனது சிறப்பை நான் தீர்மானித்தேன். யார் எனது அன்னையாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் நானே தீர்மானித்தேன்”

பும்பாய் நாள்தோன் நவகால் பத்திரிகை ஆசிரியர் கேட்ட கேள்விக்கு பகவான் பாபா இப்படி அறிவித்தார்.

இருநாள் பாபா பக்தர்கள் குழ் அமர்ந்தி குந்தார் அப்போது பண்டிதர் ஒருவர்.

“ஸ்வாமி...! இறைவன் பூவுலில் அவர்த்ததைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள ஆவங்கள் இருக்கிறோம்” என்று பகவான் பாபாவைக் கேட்டார்.

அப்போது பாபாவின் தாயார் அன்னை ஈஸ்வராம்பாளும் அங்கு இருந்தார். பாபா தாயாளின் பக்கம் திரும்பி,

உனது மாமியார், உன்னை எச்சரித்த பின் அன்று அந்தக் கிணற்றுக்கு அருகில் என்ன நடந்தது? அதை இவர்களுக்குச் கொல் என்றார்.

உலக் வழக்கில் தாய், தந்தை,

ஈஸ்வராம்பாளின் மாமியார், தன் கணில் சத்யநாராயணன் தொன்றியதாகவும் ஏதாவது அதையங்கள் இறைவன் அருளால் உலக்கு நேர்த்தால் நீ பயப்படக் கூடாது. என்று தன்னை எச்சரித்தாக அன்னை ஈஸ்வராம்பாள் கூறினார்.

அதே போல் அன்று காலை நாள் கிணற்றில் இருந்து தன்னீர் இறைந்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது ஒரு பெரிய பந்து போன்ற நீல ஒளி உருண்டு என்னை நோக்கி வந்தது. நான் மயங்கி விழுந்து விட்டேன். என்னும் அது பிரவேசித்தை என்னால் உணர முடிந்தது. என்று கூறினார்.

தன் தாயாக ஸ்ரீ இராம பிரகளினால் தேர்த்தெடுப்பட்ட அன்னை கெளசல்யா போல, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானினால் கேர்த்தெடுப்பட்ட அன்னை வேகி போல, பகவான் ஸ்ரீ சத்திய காவி பாபாவினால் தூர்ந்தெடுப்பட்டவர் அன்னை ஈஸ்வராம்பாள்.

அன்னை 197 மீட்டர் வருடம் மே மாதம் மீட்சீ இவ்வுலக விட்டுப் பிரிந்தார்.

அன்று அதிகாலை மாணவர்கள் நான் சுக்கித்துமை கெள்வன் திருத்தங்களுக்கு தரிசனம் அளித்து விட்டு உள்ளே சென்றிருந்தார்.

அன்னை எப்போதும் போல குளித்து சோப்பி அருந்தி விட்டு சுத்தோடுமாசு நெது இடத்தில் அமர்ந்து இருந்தார். கிழமேற்கூட அன்னையின் குஞ்,

“கவாமி! கவாமி! கவாமி! என்று மூன்று முறை பகவானுக்கு கேட்டது. ஸ்கங்காமியும் உடனே

“வருகிறேன்! வருகிறேன்; என்று மாடியி விருந்து பதில் கொடுத்தார்.”

அந்த இடத்திலேயே ஈஸ்வரம்மாவின் ஆத்மா இறைவன் பாபாவுடன்கூந்து விட்டது.

கவிலேர்கள்

நல்லுணர்வுள்ளவர்

— நாம் —

நல்லுணர்வுள்ள மனிதர்கள் நாம்.
நாட்டை நல்லுழிப் படுத்த வந்த தலைவர்கள் நாம்.
நல்லுயர்வுகளை எங்கும் சீந்திடுவோம்.
நல்லவர் தொகையினை பெருக்கிடுவோம்
பொரலாத எண்ணங்களைப் பொசுக்கிடுவோம்—கெட்ட
பேர் செய்யும் உலகினை மாற்றிடுவோம்.
இரப்போருக்கு இல்லையெனாது கொடுத்திடுவோம்
இகழ் வோரைச் சட்டை செய்யாது இருந்திடுவோம்.
இரக்கம் என்றும் அஞ்சுணுத்தை வளர்த்திடுவோம்.
இனிய தென்றல் போலும் பேசிடுவோம்.
இதழ் விரிந்த பூவின் மணம் போல
இறை நினைவை எடுத்தியையும் படிப்பிடுவோம்.

— காயத்தி —

மனம் திரும்பு

அழகிய நீலக் கடல்
அவையலையான தென்றல்.
சக்கைப் பசேவென்ற பயிர்கள்.
பரந்து ஒங்கி வளர்ந்த மரங்கள்.
பூமா தேவியின் அழகுக் கோலம் இவை.
புமியைப் படைத்த ரீமன் திருவிந்தையலை
உயிர்களைப் படைத்த பரமன்.
ஒன்றை மனதைப் படைக்க மறத்தானோ ?
உலகம் எங்கும் உக்கிர யுத்தம்.
உண்மையான மனிதன் எங்கே ?
ஞப்பையில் தேவேற் ஞானம் மனி போல்
ஞாம் படைத்த மனிதன் எங்கே ?
எங்கும் தொல்லை ? எங்கும் துண்பம் ?
பார்க்கும் இடமெங்கும் அரியாயம் !
எப்படித் திருந்தும் எம்சமுகம் ?
எப்போ திரும்பும் நற் குடும்பமாய் ?
இனிமையான ஒரு நல்லுலைக,
இளம் சமூகம் இழுந்து விட்டது.
ஏட்டுக் கல்வியுடன் மனித மேம்பாட்டுக் கல்வியும்
ஏற்றுக் காற்றிட்டால் ஏன் இந்த நிலை !
இனிமையான உலகைப் படைத்திடுவோம் !
இளம் சமூகமே ! இனியாவது மனம் திரும்பு...!

தி. சத்தியசிலி

உலகில் அமைதி நிறைய

இதயத்தில் தரும நெறி

குடுகெண்டால்
பண்பாட்டில் அழகு மீனிரும்
பண்பாட்டில் அழகு மினிருந்தால்,
வீட்டினில் இசைவு மலர்ந்தால்,
நாட்டினில் ஒழுங்கு நிலவும்
நாட்டினில் ஒழுங்கு நிலவு,
உலகில் அமைதி நிறையும்

- பாபா -

குருவே தெய்வம்

அருவே சீரம்மா குருவே விழ்ஞா
அருவே மகா தேவனும் ஆவார்.

அறிவுப் பரதையைக் கூட்டிடுவார்.

அறிஞராக வளர்த்திடுவார்.

ஆற்றல் ஸ்வரம் தந்திடுவார்.

ஆசைகள் இல்லாது அழித்திடுவார்.

நானக் கண்ணைத் திறந்திடுவார்.

நற்காரியம் செய்யத் தூண்டிடுவார்.

மண்ணில் சிறந்த நிலைபெற்று - இம்

மாநிலம் போற்ற வாழ்ந்திடக் கூடிய

வார்

அருவே சீரம்மா குருவே விழ்ஞா

அருவே மகா தேவனும் ஆவா.

ஜெ. கலையரசி

நீங்களும் எழுதலாம்

நீங்கள் எல்லோரும் இறைவனின் தூதுவர்களே !
இறைவனுடைய செய்திகளை பரப்பும் உரிமை உங்களுக்கு
உண்டு. இறை தூதன் உங்களுடைய பத்திரிகை அதன்
வளர்ச்சியில் உங்களுடைய பங்களிப்பு நிறைய
வேண்டும்.

இறை தூதன் ஒரு சர்வமதப் பத்திரிகை எந்தச்
சமயத்தவராயினும் அந்த அந்தச் சமயச் செய்திகளை
ஆன்மீகக் கடைகள், ஆன்மீகக் கலைகள், உண்மைச்
சம்பவங்கள், அற்புதங்கள் மூலம் இறை தூதனுக்கு செய்
பெயர், விலாசமிட்டு அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக்
கொள்கிறோம். புனை பெயரை விரும்பின் அதைக்
குறிப்பிடவும். பத்திரிகையின் வளர்ச்சியை முன்னிட்டு
ஆக்கங்களைத் தீருத்தி வூடுவையக்கும் உரிமை எமகு
உண்டு. என்பதை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.
பத்திரிகை பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்க
நோம்.

ஆசிரியர் இறைதூதன்

மாணிப்பாய் உத்திய சாயி நிலையம்
ஹலக் லேள், மாணிப்பாய்.

மனம் தீர்ந்திய முழுமகள்

“ஓ...!விடிஞ்சுசும், விடியாததுமாய் பேற் பர் வாசித்துக் கொண்டிருந்தால் போதுமே”, மரு மகன் சுசந்தி வார்க்கதையால் குதித்வும் ஏக்கம் நிறைந்த பார்ஸவையை அவளிடம் செலுத்து,

“எனம்மா வசத்தி சமையல் எவ்வாரம் செய்து வைத்து கிட்டுத் தான் வந்து பேப்பர் பார்க் கிறேன்.” என்றார் மகமியரா. கனகம்

“வேலைக்குப் போகாவிட்டால்நானே எல் வர வேலையையும் கவனிப்பேன். உங்களை மருந் துக்கே எங்கள் இருவரின் சம்பளம் போதமது. நான் இந்த வேலையை விட்டால் தின்னிற சேரத் தூக்கே கஷ்டப்படவேணும். உங்களுடைய மகள் வண்டனில் சொக்கரியமாக இருக்க, எனக்கு என்ன தலையெழுத்து உங்களை ராசாத்தியாகப் பார்ப்பதற்கு எல்லாவற்றையும் அரைகுறையாகப் போட்டு விட்டு பேப்பர் பராக்கிக்கிரீகள்” என பலமுறை மாமியார் கவகத்தை வசந்தி ஏசிராள்.

சிறிது நேரத்தின் பின் வசந்தியில் கணவன் சரந்துள் வந்தான். கணவனைக் கண்டதும் வசந்தி தன் மூலம் ஓயியை கூக்கால் கசக்கிக்கொண்டு கணவனிடம் மாமியார் கணக்தத்தைப் பற்றி முறையிடு செய்தான். முன்றுமீட்டைக் கேட்ட சரந்தலை காயின் மீது கோபம் கொண்டு.

"என்னம்மா அவள் பரவும் வேலைக்குப் பேரறவுன்" அவளைப் போய் சூராஞ்சிங்கூட இரக்கம் ஆல்லாமல் இப்படிச் செய்கிறாய்" என்றான மதன். கனசம் வறட்சியான புனன்னக்குட்டன்

“கில்லையடா கண்ணர கால் மரத்துப்போன
மாதிரி இருந்தது அது தான் இங்கே பேற்பர்
பரர்ப்பதற்கு வந்தனரன் இப்ப எல்லாம் சுரி
யறயப் பேச்க ராசர பூரவன் நீ பேரய்
வேலைக்கு ஆயத்தமாகு” என ஆதரவாக கூறி
ஷ்டு சுயையல் அறைக்குச் சென்றார்.

இம்பது வயதுடைய கணக்திற்கு இரண்டு
பிள்ளைகள் ஒருவன் மகன் சங்நதன் மற்றுது வண்டனிலுள்ள மகள் சத்தியா சிறு வயதிலேயே கணவனை இழும்த கணகம் தனது பள்ளிகளுக்காகவே தலைண அரப்பானாம செய்து அவர்களுக்கென ஓர் குடும்பத்தை அமைத்துக் கொடுத்து ஜின்றும் பிள்ளைகளுக்காகவே தன்னை தியாகம் செய்து வாழ்ந்து விராண்டிருப்பவன்.

கனசம் பொன்னமாகத் தனது கடமை
கனச் செய்து கீழண்டிருக்கும் போது,

அம்மா நாங்கள் போயிட்டு வர்றோம் பின் கணக்கள் வந்தால் சரப்பாடு கொடுத்துட்டு தூங்க வையுங்கள், பரவம் ஸ்கலில் இருந்து கணக்கீட்டுப் போய் வருங்கள் என மகன் கூற தாய் கணக்கு முன்திறங்கள்

" உன் மாணவி பரவும் நீ பெற்ற பின் கலைகள் பரவும் ஆனால் உன்னை பிறந்ததில் அருந்து வளர்த்து ஆளங்கிய அம்மா!.....என் மொன்மரகத் தலையசைத்து விட்டு வீட்டுக்குள் நுழைகிறாரா.

மகன், மருமதன், 'பேரப்பிள்ளைகளின் அழுக்குத் துணிகளை தூக்கிக் கொண்டு கிணற் றடியை அடைய ஏராவில் சைக்கிள் மணியோசை ஒலிக்கிறது.

ஆவலேராடி கணக்ம் தபாற்காரனிடம் கண்மகள் சுத்தியாவின் கடிதத்தை வரங்கினாள் கணக்தின் முகம் அன்று அலர்ந்த செந்தாமரையோல மலர்ந்தது உடனே கடிதத்தை பிரித்துப் பரார்த்தாள்.

அங்குள்ள அப்போது.

நான் நலம் ஈடுகள் சூதத்திற்கும் கடவுள்

அருடு புவிவாரரக அம்மா உவ்விடம் அண்ணி உங்களை கஷ்டப்படுத்துவதாக கேள்விப்பட டேன் அச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதில் இருந்து எனக்கு நிம்மதி இல்லை. நரன் அவரிடம் கேட்டு அவர் உங்களை வண்டனுக்கு எடுக்க ஆயத்தம் செய்யத் தொடங்கி விட்டார். நரன் உங்களை கைவிடமாட்டேன். அது உறுதி கவலைப்பட வேண்டாம். அதுத்தமாதத்திற்கு இடையில் உங்களை இங்கு உப்பிட்டு மகாராணி பேரவர்க்கிறேன். அதுவரையும் அண்ணன் வீட்டில் பொறுமையாக இருங்கோ. அனைவரையும் கசம் கேட்டதாகச் சொல்லவும்.

இப்படிக்கு
அவை மகள்
சத்தியா

‘ சோ . நீங்க உங்க செல்லப் பெண்ணிடம் சென்று மகாராணியாக வாழுப்போற்க இந்தப் பிச்சைக்காதனுடன் இருக்க மாட்டர்கள் போல, எனக்குறி சென்றான் சாந்தன்.

இவர்களின் கிண்டலும் நெயாணி யும் துன்புறத்தலுக்கும் இடையே இருந்த கவுக்கத்திற்கு இங்கிருந்து பயணம் செல்ல-அனுமதி கிடைத்தது, பேரத்துழந்தைகளும் கணக்கை அனுப்ப விமான நிலையத்திற்கு வந்தார்கள்.

தான் பிரிவதையிட்டு ஒருவரும் கவலை யுறா இருப்பதை முகபாவத்தை அவ்வளவிலே மனதிற்குள் கவலையுறிநாள் கணக்கும்.

கலைக்கம் வேதனை ஒருபுறம். மறுபுறம் நாறு பிழைகள் கூகனும் மருமகனும் செய்தாலும் அவப் பகளை நினைத்து கவலைப்பட்டு சமுது எலங்கி வாள்.

வண்டன் விமான நிலையத்தில் மகன்
தெரியாவும் மருமகன் பேரப்பிள்ளாக்கும்
கணக்கை ஏடி அனைத்து அண்புடன் வர
வேற்றுனர்.

நாட்சள் உருண்டன. வண்டனில் சத்தியா
வின் அன்புப்பராமிப்பில் வாழ்ந்து கொண்ட
ருந்தாலும் ஊரிலுள்ள மகனையும் மருமகன்
பிள்ளைகளை நினைத்து மலைத்துக்குள் விழங்கி
ஊள் கணக்கும்.

மகனும் மருமகனும் தாம் செய்த பிழை
களை உணர்ந்து திருந்தவேண்டுமென தினமும்
இறைவனை பிரார்த்தித்துப்படி இருந்தான்.

இப்படித் தான் ஒரு நாள் பக்கிப்பாவ
துடுக் கிறைவனைப்பாடு தொழுது கொண்டு
இருக்கையில் தபார்காரால் கடிதமான நீட்டி
நாள்... கணக்கு வேண்டி பிரித்து படித்தாள்,
அதிலு

மருவுள்ளான் செய்தபிலைகளை எல்லாம் உணர்ந்து கடிதப் பழுதி இருப்பதை வாசித்து அறிந்தாள்.

என் ஆற்யிர் மாமிக்கு

உங்கள் மரமகள் ஏழுதுவது. நீண்ட நாட்களாகப் பிரித்துமைக்கு நானும், எனது கண வலும் வேதனை அடைகிறோம். முன்பு உங்களை பலவாறு துண்பறுத்தினேன் அதனால் உறவாகிய விளைவை இப்போது தான் உணர்கிறேன். எனக்கு சொற்ப நாட்களாக பாரிசுவாகம் ஏற்பட்டதாக நடைக முடியாது இருக்கிறேன். இதனால் வேலையும் பறிபோய் விட்டது. அவறும் ஒத்தோருக்கு போய் விடுவார். எனக்கு ஒரு ரம்னர் தேனீர் கொடுக்கக்கூட ஆன் தீங்களா மல் இருக்கிறது இந்திலையில் தான் உங்கள் அடுக்கை தெரிகிறது. கற்போது எனக்கு ஒருவன் சுகம் முழுமையாகச் சுகம் அடைவேண் என்னை நினைத்துக் கவலை அடைய வேண்டாம். இந்தப் பாவியை மன்னிக்கொயம்.

இப்படிக்கு
அன்புள்ள மருமலை
ஏதாகி

என எழுதி இருந்தது கணக்கின் கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் செயரிந்த திலையில் ‘பாபா’ உன்னுடைய திருவிளையாடல் தான் இதுக்கு எல்லாம் காரணம் எனக் கூறிழூர்

சியார் அயல்வீட்டுக்காரன்

இருவர் இயேசுவை ஒரு முறை கேட்டார் அருமல். தித்திய வாழ்வினைப் பெற நான் என்ற செய்ய வேண்டும்?

இயேசு மறுமொழி பகர்ந்தார்: “எாத்தி ரங்கள் என்ன கூறும்? அதற்கு எவ்வாறு போருள் கூறுவீரா?”

அம்மன்தன் கூறினான்: “உன் இத்யமை வைத்தும் கொண்டு, உன் உயிரை வைத்தும் கொண்டு, உன் வழுவை வைத்தும் கொண்டு, உன் மனம் அனைத்தும் கொண்டு உன் பிரபுவான் இறைவனை நேசிக்க வேண்டும்; உன் அன்றை வீட்டுக்காரனை உண்ணப் போலவே நேசிக்க வேண்டும்.”

இயேசு கூறினார்: “தீவரியாக கூறினாய் அவ்வாறே செய்து, நன்றாக வாழ்ந்திரு”

அம்மன்தன் கேட்டான் “எனது அன்றை வீட்டுக்காரன் யாரா?”

இயேசு கூறவார்: “ஜெருசெலத்திலிருந்து ஜெரிகோவூர்க்கு ஒரு மனிதன் சென்று கொண்டிருந்தான். வழியில் கொள்ளைக்காரர்கள் அவ்வைத்தாக்கி, அவன் உடையினைக்கவைந்து” நன்றாக அடித்து அவர் முறை உயிருடன் விட்டுச் சென்றாகன்.

அவ்வழியில் ஒரு பாதிரியார் வர நேரிட்டது. இம் மனிதனைக்கண்டதும் அவர் மறுபுறும் நடந்து சென்றார். அதே போல் யூதமததைச் சார்ந்த மதபோதகர் அவ்வழி வந்தார். அம் மனிதனை அருகில் சென்று பாதிதார், மறு வழியாக நடந்து சென்றார்.

ஒரு சமோரியா மனிதன் (பாலஸ்தீன் தீநிட்டுள்ள ஒரு மாவட்டம்) அவ்வழியில் பிரயாணம் செய்தனன், இம் மனிதனைக்கண்டான்; இவ்வைது புணர்வூக்கு மேல் மதுவும் எண்ணெயும்

அடவி, கட்டுக்கள் போட்டு தன் கால் நடைமேல் டட்கார்த்தி வைத்து ஏத்திரத்திற்கு கூடிசு சென்று, எனக்கு பராமரித்தான். மறு நாள் இரண்டு வெள்ளிக்காச்சிகளை சத்திரத்தின் சொந்தக்காரனிடம் கொடுத்து,

“இவரை நன்கு வைனித்துக் கொள்ளுங்கள் வழி யில் திரும்ப வரும் போது, நீங்கள் செலவழித்த பண்ணத்தையெல்லாம் உங்களுக்குத் திரும்பக் கொடுக்கிறேன்” என்று கூறினான்.

இவ்வாறு இயேசு கேட்டார். “உவது கருத்தின்படி, கொள்ளைக்காரர்களால் தாக்க பட்ட இந்த மனிதனிடம் அண்டைவீட்டுக்காரன் போல் நடந்து கொண்ட மனிதன் யார்?

அம்மன்தன் மறுமொழி பகர்ந்தான்: “சந்தேகமிழ்லாமல் அவனிடம் அன்பாக இருந்தவன் தான்”

இயேசு கூறினார் “நீயும் சென்று அவ்வாறு நடந்து கொள்ள.”

★ ★

உன்னுடைய சுமையை நான் தாங்கிக் கொள்வேன். என்னிடமிருந்து எவ்வளவு ஆனந்தத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவை விடும் எடுத்துக் கொண்டு உன் துண்பங்களை எனக்கு விட்டுவிடு.

— பாடா —

முட்களுக்கிடையில் விழுப்பு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் வாழ்வைக்கும், சென்வத்திலுள்ள ஆசையும் நிறைத்து, அத்துடன் இந்த நற்செய்தி வைக் கேட்கும் மனிதர்களைக் குறிக்கிறது அத்துவங்களும், ஆசையும் நற்செய்தியை அழுத்த விடுகின்றன ஆசையால் பலனளிப்பதில்லை.

நன்னிலாத்தில் விழுதான் நற்செய்தி வைக் கேட்டுப் புந்து கொண்பவாக்கள் குறிக்கிறது. அவரவர் தகுதிக்குத்தக்கவாறு, நாறுபங்குப்பலனையும், அறுபது பஞ்சுப்பலனையும், முப்பது பங்குப்பலனையும் அள்க்கிறது

கடவுள் சொல்வதை கேட்டவர் . . .

என்னை நீ இறைவா, என்று அழைக்கிறாய்; ஆனால் நான் சொல்வதை நீ செய்வதீல்லை; என்னிடம் வந்து நான் கூறுவதைக் கேட்டு. அதன்படி நடப்பவன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை நான் சொல்கிறேன் கேள்; அவன் பாறையில் அஸ்திவாரத்தை ஆழமாகத் தோண்டி ஒரு வீட்டைக் கட்டியவனைப் போன்றவன். வெள்ளம் பெருக்கெடுத் தோடி, அவ்வீட்டின் மேல் மோதிய போதுங்கூட நன்றாகக் கட்டப் பட்டதால் இவ்வீட்டினை அசைக்க முடியவில்லை ஆனால் என் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின் படி நடக்காதவன், அஸ்திவாரந் தோண்டாது மணல் மேல் வீடு கட்டுபவன் போலாகிறான். வெள்ளம் அவ்வீட்டின் மேல் மோதிய போது, அவ்வீடு உடனே சரிந்தது - எத்தகைய சீரியு அது!

விழுதுகளும் செய்திகளும்

இருவன் விழுதுக்கச் சென்றான். அவற்றை தன் வகுவில், தூவிய போது, சில விழுதுகள் நடைபாதையில் விழுந்தன. அவற்றைப் பறவைகள் விழுங்கின.

சில மன்வனாம் குறைந்த ஏற்பாறை தரையில் விழுந்தன ஆழமாக இல்லாத அம்மன்னில், விழுதுகள் முளைவிட்டன. ஆனால் வேர்கள் ஆழமாகச் செல்லாததால் இந்த இளஞ்சியெடுக்கிற வெயிற் காலத்தில் க்ருபிப்பட்டு விட்டன.

சில விழுதுகள் முட்புதர்களுக்கிடையில் விழுந்தன முட்செடிகள் குழுவளர்ந்து இவற்றை மேல் வளராமல் அழுத்தி விட்டன.

சில விழுதுகள் மன்வனாமுள்ள திலத்தில் விழுந்து தானியங்கள் நன்கு விழுந்தன, சில நாறு தானியங்களையும், சில அறுபடையும், சில

பரமங்களைத்தைப் பற்றிய நற்செய்திகளைக் கேட்டு விளங்கிக் கொள்ளாதவர்கள் நடைபாதையில் விழுந்த விழுதை போற்றவார்கள். செத்தான் வந்து, அவர்களிடம் விழுதுக்கப்பட்ட வற்றை பறித்துச் செல்கிறான்.

ஏற்பாறையில் விழுந்த விழுதுகள், நால் செய்தியைக் கேட்டதும் மிக மகிழ்ச்சியைடுகிற வர்களைக் குறிக்கிறது. ஆனால் அவர்களிடம் அது ஆழமாகப் பதிவுதில்லை. ஆகையால் வோல்ட்டு முளைவிடுவதில்லை. இந்த நற்செய்தியால் துன்பமோ, இடையூரோ வந்துற்ற போது, இந்த நற்செய்தியை உதறி விடுகிறார்கள்.

பரமங்களைத்தைப் பற்றிய இரகசியம் எல்லோரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ள இயலாத்து கண்ணரி நூந்தும் குருடர்களாய், காதிருந்தும் செவிடர்களாய் இருப்பவர்களுக்கு (அகநோக்கு இல்லாத மனிதர்களுக்கு) அது கிட்டாதது.

யேசுநாதர்

செவகூடி வருதலை சிலரிலிட்டு விடுவதுபோல நாமும் விட்டுவிடக் கூடாது. - பைபிள் -

சாதுக்களின் வாழ்வில்

இராமகிருஷ்ணரும் விவேகானந்தரும்

இராம கிருஷ்ண பரமஹமஸர் ராக்பூரில் தங்கியிருந்தார். அங்கு அவரது ஆச்சிரமம் இருந்தது.

அவர் இருக்கும் இடத்துக்கு கங்கையில் படகு வழி காக வர வேண்டும். அவர் இளைஞர்களையும், மற்றொரையும் ஒன்று கூட்டி ஆன்மீக சீயங்களைப்பற்றி பேசுகிறான்டிருப்பார்.

கலிகாவத்தின் விளைவால், மக்கள் நல்லோர் கூட்டுறவுக்கேளி செய்வதுண்டு. இந்த வயதில் ஏன் இந்த பக்கி என்று இளைஞர்களைத் தடை செய்வதுண்டு.

ஒரு சமயம் பிரம்மானந்தர் படகில் சென்றார். படகோட்டின் இராம கிருஷ்ணரையும் பிரம்மானந்தரையும் பித்தர்கள் என்றும், மற்றவரைப் பலவிதமாகவும் ஏதித்தாற்றியார்.

பிரம்மானந்தர் மென்மையான இதயம் கொண்டவர். மீண்டும் ஆச்சிரமம் திரும்புகையில் என்ன நடக்குமோ என்று பயந்தார். இராம கிருஷ்ணா, "பிரம்மானந்தா இங்கு வா" என்றார்.

அவர் கண்ணீரத் துடைத்தபடி குருநாதரீடும் சென்றார். அவர் நடந்தது என்ன என்று கேட்ட,

தங்களைப் பிறர் பல விதமாகத் தாற்றுகிறார்கள். என்னைத்திட்டங்கள் பரவாயில்லை. தங்களைத் திட்டியது பற்றி என்னம் தாங்கவில்லை என்றார்.

இராம கிருஷ்ணருக்கு சினம் மிகுந்தது.

"குருநித்தனை செய்யும் போது நீ போசாமலிருந்தாயா? வெளியே போ," "குருநித்தனையைக் கேட்டப் பாவமில்லையா? என்னைத் தாற்றிய போது: அவர்கள் பாவம் இழைத்தார்கள? அதைக் கேட்டுக் கொண்டு கும்மா இருந்ததால் நீ பாவம் செய்தாய்" என்றார்.

அடுத்த நாள் நரேந்திரன் படகில் சென்றார். அவரே விவேகானந்தர் அவரையும் இவ்வாறு தாற்றினார்கள். கேளிசெய்தார்கள்.

கேளி செய்தவர்களில் ஒருவரை நார்த்திரன் கண்ணத்தின் அறைந்தார். மற்றொருவரை கங்கையில் ஏறியத் தாக்கினார். பிறகு யாரும் வாயைத் திறக்கவில்லை.

அவர் மீண்டும் ஆச்சிரமத்திற்கு வந்து போது இராம கிருஷ்ணர்.

நரேந்திரா இங்கு வா என்ன நடந்தது?

"பிரம்மானந்தருக்கு நடந்ததே எனக்கும் நடந்தது" என்றார் நரேந்திரர்.

"நீ என்ன செய்தாய்?" இராமகிருஷ்ணர்.

குருநித்தனை செய்த போது கும்மா இருப்பேனா? ஒருவரைத் தண்டுதேன். மற்றவரை கங்கையில் தள்ளி விடுவதாகப் பயமுறுத்தினேன். என்றார் நரேந்திரர்.

"சீசி, அனிவது கஷாயம் இருப்பது ஆச்சிரமம், உங்கு இத்தனை கோபம் வந்தால் ஆச்சிரமத்தில் ஏன் இருக்கிறாய் பிரம்மசாரி அமைதியுடன் இருக்கவேண்டும்" என்றார்.

நரேந்திரன் "பிரம்மானந்தருக்கு ஒரு அறி வரை கூறினீர்; எனக்கு வேறு கூறுகிறீர் இவற்றில் எது நிலைம்?" என்றார்.

"அச்சே சக்ரத்தில் காற்று அதிகமாக இருந்தால் குறைக்க வேண்டும். குறைவாக இருந்தால் கூட்டவேண்டும். பிரம்மானந்தன் சாது, அவனுக்கு உணர்ச்சி தேவை. உனக்கு படபடப்பு அதைக் கொடுத்து பொறுத்து தேவை" என்றார்.

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

மனதில் ஆசை என்ற விதையை ஏற்று கர்மவினை என்ற மரத்தை வளர்த்து. அதிருப்பி என்ற பழத்தை கொடுத்து அமைதியின்மை என்ற பலவைப் பெறுகிறோம். இதுவே மனதின் சுபாவம்.

சுமந்திரர் இதிகாஸமையை நன்கு அறிந்து முனிவரை அழைத்து அசுவமேத யாகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யும் படி வேண்டிக் கொண்டார்.

அசுவமேத யாகம் என்றால் என்ன? அசுவ என்பது குதிரை அசுக்ககிள்ற மனங்மேதம் என்றால் புக்கி. அசுவ மேதம் அசையலீலை மனதைக் கட்டுப் படுத்துவதே அசுவமேத யாகம். இந்தக் கருத்து, பலவிதங்களில் கற்பிக்கப்படுகிறது.

தசரதன் அங்கதோதைப்பி ரோமபாதரை அழைத்தார். அவர் கூறினார். "தசரதா...! நீவிபசிருங்கர் என்ற முனிவர் சாந்தியின் கணவர். அவரை அழைத்து அவர் மூலம் ஒரு சடங்கு செய்ய வேண்டும். நீ புதிர காமேஷ்டி யாகம் செய்யலாம்.

தசரதர் கமித்திரகுடன் அங்கேசம் சென்றார். இத்தையை பிரச்சினைகள் நெடுங்காலமரக்குள்ளன. கவலையில்லாத மனிதன் உலகில் இல்லவே இல்லை. ஏதாவது ஒரு கவலை. பிறவி ஒடு கவலை. வாழ்வது ஒரு கவலை. குடும்பம் ஒரு கவலை. மரணம், குழந்தைப் பருவம், முதுமை, வாழ்க்கை, தோல்வி, செயக், சங்கடம், மகிழ்ச்சி, மரம் (அறியாதது) ஓல்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான கவலையாகும். இத்தையை கவலைகளையும் மனத் துண்பங்களையும் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்?

என்னகள் பலவிதமாக இருப்பதான் தான் கவலைகள். அதிகமாகின்றன. கவலையுள்ள இடத்தில் தான் மகிழ்ச்சியும் இருக்கும் போது, தனியாக மகிழ்ச்சி என்பது இல்லை வெறும் துக்கம் என்பதும் இல்லை. சுகதுக்கங்கள் மாறி மாறி கலந்தே வருகின்றன, இதை யாரும் புரிந்து கொள்ள இயலாது. சுகத்தைத் தனி யாகக் காண துக்கத்தை விலக்கிக் கொள்ளும் போது கூம் ஏற்படுகிறது.

ஆவே தசரதன் அங்க நாட்டரசனுடன் கலந்து ஆலோசித்தான். அதே சமயம் தேவர்கள் கிம்புருஷர் கந்தவர்கள் போன்றவர் இறைவனைப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

வரம்

இராவணனின் கொடுமைகள் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தன. இராவணன் முனிவர்களையும், துறவிகளையும் சாதுக்களையும் துண்புறுத்தி வந்தான் அ ஜெவரும் பிரம்ம தேவரைப் பிரார்த்தித்தார்கள். அவர் இராவணனுக்குக் கொடுத்த வரத்தை நினைவு படுத்தினார்கள்.

"ஸ்வாமி நீங்கள் கொடுத்த வரத்தின் பயனாக அவன் மரணமடைய வரம்ப்பே இல்லை. அவனுக்கு மரணம் எவ்வாறு சம்பவிக்க இயலும்?" பிரம்ம தேவர் கூறினார்.

தொடரும்

உங்கள் அறிவைப் பகிரந்து கொடுங்கள். அது மேலும் வளரும்.

புத்தர் அவதாரம்

2500 வருடங்களுக்கு முன்னர் சுத்தோதனை என்னும் அரசன் கபிலவஸ்து என்னும் தலைநகரில் இருந்து கொண்டு சாக்கி நாட்டை ஆண்டு வந்தான்.

அவன் தன் பிரஜைகளிடம் நீதியுடனும் அப்பரவும் நடந்து கொண்டான். மக்கள் அரசனை நேசித்து கொரவித்தான். அவனுடைய மனைவி மாயாதேவி மிக்க ஏழிலுடனும் உள்ளத தூய்மையுடனும் இருந்தான். மக்கள் அவன் வீண்ணுலக ராணி' எனப் புதுமீதனர்.

ஒரு முறை கபிலவஸ்துவில் ஒரு பெரிப் பண்டிகை கொண்டாடப் பட்டது அதில் இராணி கலந்து கொண்டு நிறைய தானங்களை வழங்கினார் இப்பண்டிகையில் இருந்து ஏழாம் நாள் பெளர்ணமி நாள் அன்று இரவு ரயனி அற்புதமான கனவு ஒன்று கண்டான்.

அரசி மாயாதேவி தூங்கும் போது கனவில் விழுந்து இளம் சிவப்பு வண்ணத்து ஆறு கதிர்களுடன் ஓர் நட்சத்திர ஒளியும் பால் வண்ணத்தைப் போன்ற வெண்மையுடைய

கொள்வான் எல்லா நாடுகளும் அவன் அடிப்பணியும். ஆனால் அவன் உலகத்தைத் துறக்கத் தீர்மானித்தால் அவன் மிகப் பெரும் துறவியாகி, ஞான ஒளியுட்டி, மனிதகுலம் அனைத்தையும் இரட்சிப்பான்.' என்று கூறினார்

காலப் போக்கில் வைகாகி மாதத்தில் பெளர்ணமி நாளன்று இராணி மாயாதேவிக்குப் புனித மகன் ஒருவன் அவதரித்தான்.

குழந்தை அவதரித்த போது நாடெட்டுக்கும் நல்ல சகுனங்கள் தோன்றின. வானியில் வல்லுநர்கள் அரசினாங் குழந்தை பிறந்த அரியகாலத்தைக் கணித்து,

"அவன் ஞானம் பெற்று நல்ல ஞானியாகத் திகழ்வான்" என்று அரசனிடம் கூறினார் இவரங்கள் சித்தார்த்தன் என்று பெயர் குட்டப் பட்டான்.

புனிதமான புத்தனைப் பெற்றெடுத்த பின் ஏழாம் நாள் அரசியான மாயாதேவி தன்மூடலை

11-05-1998 வெசாக் புத்த பண்டிகை
பஞ்ச சிவங்கள் (ஐந்து ஒழுக்கங்கள்)

1. எந்த உயிருக்கும் துன்பம் செய்வதை விலக்கிக் கொள்வேன். அகிம்சை
2. பொய்மையில் இருந்து என்னை விலக்கிக் கொள்வேன்.
3. திருடுவதில் இருந்து என்னை விலக்கிக் கொள்வேன். அஸ்தேயம்
4. புலனின்பத்தில் இருந்து என்னை விலக்கிக் கொள்வேன் பிரம்மசரியம்
5. போதைப் பொருட்களின் இருந்து என்னை விலக்கிக் கொள்வேன்.

யானையில் ஆறு தந்தங்களின் ஒளியும் வெட்ட நீத்தார். ஆனால் அவன் சுதாதீர்யான பிரஜாபதி குழந்தையைப் பேணி வளர்த்தாள். பிரகாசத்துடன் நேராகப் புஞ்சத்து.

இராணியின் கடை விளக்குவதற்கு அறிஞர்களை உடனடியாக அழைத்து வருப்பதி அரசன் கட்டளையிட்டான். அறிஞர்கள் வந்தார்கள் இராணியின் கனவைக் கேட்டறிந்தார்கள்.

"அரசன் இக்களவு இராணி கண்டதற்காகச் சுத்தோதாப்படவேண்டும். கரரனம், கனவின்படி அவருக்கு மிகப் பெருமை வாய்ந்த மேள்மையுடைய ஒரு மகன் பிறப்பான். ஆனால் இருந்தமான பெருமைகளிடையே தேர்வு செய்ய வேண்டிய ஒரு குழந்தை ஏற்படும். அரசனுடைய மகன் அரண்மனையில் தங்கினால் அவன் அதி சக்திவாய்ந்த அரசனாவான். 10,000 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தான் அதிகையை அரசன் உலகில் தோன்றுகிறான். அவன் அரசனானால் பூமியின் திசைகள் அனைத்தையும் வெற்றி

அரசன் சுத்தோதனை தன் மகன் உலகத்துறக்கக் கூடாது. பேரசனாக விளங்க வேண்டும் என்று விரும்பினான். எனவே வளர்ந்து வரும் தன் மகனுக்கு வள்ளை அன்னை அரண்மனைகள் வனப்பான் தோட்டங்கள், புன்ளட வாயிகள், விளையாட்டு மைதாவங்கள் முதலியவற்றை அமைத்துக் கொடுத்தான்.

இதனால் உலகின் வியாதியையும், துங்பதையும் பற்றித் தன் மகன் அறியாது ஆனந்தமாக வாழவேண்டும். என்று சுத்தோதனை விரும்பினான்.

ஆனால் வளர்ந்துவரும் சித்தார்த்தன் மற்ற வரைப் போல விளையாட்டில் விருப்பம் கொள்ள வில்லை அமைதியும் ஆழ்ந்த சிந்தனையும் தோய்ந்தவனாய்த் தென்பட்டான். அவன் வளர்

மும்மடங்கு முக்கியத்துவம்

வைகாசி மாதத்துப் பெளர்ணமி புத்தபூர்ணிமை (வெசாக்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. கெளது புத்தர் அவதரித்தது வைகாசி பெளர்ணமி அன்று அவர் போதீ ஞானம் பெற்றாது. வைகாசிப் பெளர்ணமியின்று அவர் பரிநீர்வாணம் அடைந்து உடலை நீத்தும் வைகாசிப் பெளர்ணமி அன்றே. ஆகையால் வைகாசிப் பெளர்ணமி புத்தர்களுக்கு மும்மடங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

வளர் அனைத்து உயிர்களிடமும் அவனது அங்கு பெருகியது.

ஒரு சமயம் தன் காலடியில் காயமுற்ற பறவையொன்று வழுவதைக் கண்ணுற்றான் இவரசன் சித்தாத்தன். அம்பால் அடிப்பட்டு அல்லவும் பறவையைக் கண்டு கருவனினாக உந்தப்பட்ட சித்தார்த்தன் அன்போடு பறவையைக் கையில் எடுத்தார்.

அம்பை உடலில் இருந்து உருவி எடுத்து கணிவோடு அதன் புண்ணை ஆற்றும் மருந்தைத் தடவி பறவை உயிர் பெறச் செய்தான்.

"நான் அடித்து வீழ்த்திய அன்னப்பறவை அதை என்னிடம் தந்து விடு."

உரிமையுடன் கேட்டான் சித்தாத்தனின் சிற்றப்பா மகன். அடித்து வீழ்த்திய தனக்கே சொந்தமானது என்று சட்டமும் பேசினான்.

"அன்னம் உயிர் துறந்திருந்தான் அது உன்னுடையதாகும். ஆனால் அதை உயிரெழுச் செய்து விட்டேன். ஆதலால் அது எனக்கு உரியதாகும். யாரும் உயிரை எடுக்கலாம். ஆனால் யாரும் உயிரைக் கொடுக்க முடியாது." எனச் சித்தாத்தன் பதில் அளித்தான். பறவையைக் காலடியில் பறக்க விட்டான்.

சித்தாத்தன் வாலிபனாக வளர்ந்த பீன் போழுகுடையளவும், நந்துணமுடையவருமான இவரசி யசோதரையை அவனுக்கு மனமுடித்து வைத்தான் அரசன் சுத்தோதன்.

சித்தாத்தனுக்கும், யசோதரைக்கும் ஒரு மகன் பிறந்தான். அவனுக்கு இராதுண் எனப் பெயர் குட்டப்பட்டான்.

இராதுண் பிறந்தைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி கொண்டான் சுத்தோதன். தான் சித்தாத்தனை நேசிப்பது போல, அவனும் தன் மகன் இராதுணை நேசிப்பான். மகன் பொருட்டு அவன் உலகத்தைத் துறக்க மரட்டான் என்று என்னினார்.

ஆனால் ஒரு நாள் அரண்மனைக்கு வெளியே சென்று அங்குள்ள உலகை காணப் போவாக் கொண்டான். இவரசன் வீதிகள் அனைத்தும் மலர்களாலும் கோடுகளாலும் அவங்கரிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆணையிட்டான் அரசன்.

தொடரும்

என்னை நோக்கி ஒரு அடிவை, நான் உன்னை நோக்கிநூறுஅடி வைப்பேன். -பாபா-

பிரபஞ்சப் பிரேமம் ० ० ०

தீர்க்கதரிசியான முகம்மது உலகத்துக்குத் தாம் நிறுவிய இல்லாம் மதத்தை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் ஒரு அவதார புருஷர். வாய்மை, வழிபாடு, அமைதி அனைவரிடமும் அன்பு இவற்றைப் பற்றிய மேலான செய்தி களை அவர் பரப்பி வந்தார்.

முகம்மது இல்லாம் மதத்தைப் பரப்பத் துணிந்தபோது அவரைப் பலர் எதிர்த்து நின்றனர். சிலர் அறியாமையினால் அவரோடு ஒத்துப்போக முடியாதிருந்தனர்.

மற்றும் சிலர் நாளுக்கு நாள் மக்களிடையே மதிப்பிற்குரிய வராக அவர் சிறப்பதைக் கண்டு பொறாமை கொண்டனர். இன்னும் பலர் மக்கள் மனங்களில் வெறுப்பை உண்டாக்க விரும் பியவர்களாய். அவரைப் பற்றிப் பல அவதாருக் கதைகளை எழுப்பினர்.

மேலும் சிலரோ, அவரைத்தாக்கி அவருக்கு ஊறு விலை விக்கவும் திட்டமிட்டனர்.

ஒரு அரேபிய முதாட்டி இருந்தாள். முகம்மதின் தொண்டர்கள் நாளுக்குநாள் மிகுவிலைத்தக் கண்டு வந்த அவளால் தன்குள் எழுந்த கோபத் தையும், வெறுப்பையும் கட்டுப்படுத்தவே இயாத போயிற்று. அவள் மனம் மகிழும் வண்ணம், தினமும் முகம்மது அவள் வீட்டு வழியே மகுதிக்குச் செல்வதை ஒரு நாள் அறிந்தாள்.

தன் வெறுப்பைக் காட்ட அவளுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அன்றே அவள் தன் வீட்டுக் குப்பைகளங்களைப் பெருக்கி ஒரு தட்டில் சேர்த்தாள். பிறகு தன் திட்டத்தைச் செய்வாற்றத்தக்க தருணத்திற்குக் காத்திருந்தாள்.

மறுநாள் காலையில் வழக்கப்படி முகம்மது வந்த போது வீட்டின் மாட்டத்தளத்திற்குச் சென்று அவர் தலையில் குப்பைகளங்களை நிறைத்து வைத்திருந்த தட்டைக் கலிழ்தாள்.

ஆனால் முகம்மது அவளது செய்கையால் பாதிக்கப்பட்டவராகவே தெரியவில்லை. தலையை நிமிர்த்தியும் அவர் பார்க்கவில்லை. கொஞ்சம் கூடப் பத்தடம் அடையாமல் தமதலை மீதும் தோகி மீதும் விழுந்திருந்த குப்பைகளை ஒதுக்கித் தன்னிவிட்டுத் தன் வழியே மகுதிக்குச் சென்று விட்டார்.

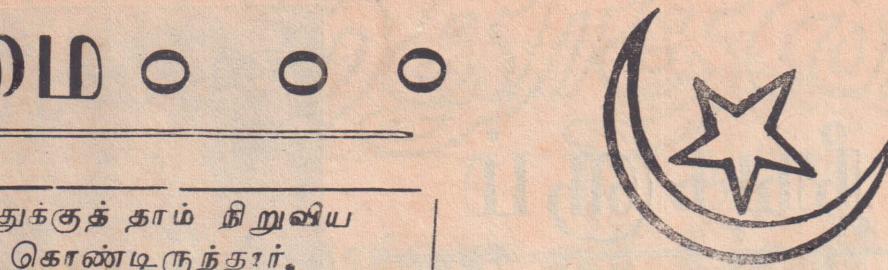
ஆனால் அந்த முதாட்டி அவர் பட்டதொக்கவையை நிறைத்து வாய்விட்டுச்சிரிந்தாள்.

“சரி, சரி! இதுதான் காலையில் என்னிடமிருந்து தினமும் அவர் பெறவேண்டிய வரவேடு!”

என்று தன்குள் மகிழ்ந்து போனால்.

அவள் தினமும் காலையில் முகம்மதை அவளங்படுத்தத் தன் குறுப்புத்தனமான செயலைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தாள்.

ஆனால் அவர் அதைக் குறித்துக் கவலையே படாமல் செல்வதையும் கவனித்தாள்: உண்மையில் தாது குருரமான கெய்க்கையை அவர் பொருட்படுத்தாது அவளுக்கு நாளுக்கு நாள் எரிச்சலையூட்டி வந்தது.

என்று ஒரு கிள்ளைத்தில் அந்த வேளைகளை மருந்தை ஊற்றித் தந்தார்!

அவரது அன்பார்ந்த செயலைக் கண்டதும் அவரது தூய்க்கையான உண்டதை நினைத்துக் கணக்கில் நீர் சோர வீம்மினாள் அத்துமதாட்டி.

“எத்துணைப் பொறுத்தையான மனமும் கருணையிக்க இதயமூழ், மன்னிக்கும் பண்பும் பெற்ற உயர்ந்த மனிதர் இவர்!”

என்று என்னினார்.

முகம்மதின் புறம் திரும்பித்தான் செய்து வந்த தீங்குக்காக மனம் நொந்தவளாய், விமிலைடித்து வந்த அழுகையோடு அவரது திருவடிவளிக் கணித்து விழுந்தாள் அவன்.

“உங்கலையில் நாங்கள் ஒரு அவதாரம் தான். நான் தங்களுக்கு இழைத்துள்ள கொடுமைக்கு கடவுள் எங்கள் மன்னிப்பாரா? அன்புக்குந்து இறைவனை அறிந்து கொள்ள எனக்கு நேரவழியைக் காட்டியருளுங்கா?”

என்று தயரத்தினால் சொற்றல் தடுமாறச் சொல்லி முடித்தான்.

“உங்களைத் தன்புறுத்திக் கொள்ள தீர்க்க அன்னாய்!

எல்லாம் வல்வவர், எல்லாம் அறிந்தவர் எங்கும் தீங்கந்தீருப்பவர் என்று கடவுளிடம் முழுநம்பிக்கை கொண்டு யிட்டர்களானால் அவர்உங்களை விட்டு நெடுந்தொலைவில்! இதைக்மாட்டார். உங்கள் அதுகில் இருந்து அருள்புரியார்.

ஆனால் வெறும் வழிபாடு மட்டும் அவரை நிறைவு கெய்து விடாது எல்லோரிடமும் தன்னைமற்ற அன்பு. இடைவிடாத இறை சிந்தனையால் அந்த அன்பை மேலும் வளர்ப்பது, சுயநலமற்ற சேவை மனப்பாள்க்கை இவையே கடவுளின் அளவிற்குக்கந்தவர்களாக நம்மை உருவாக்குகின்றன்.”

என்று முகம்மது அந்த முதாட்டக்கு அறிவுறுத்தினார்.

இறைவன் எங்கே இம்பக்கத் தொடர்ச்சி யேண்டும், அதற்குப் பின்பு அதைக் கடைத்து திரட்டினால் வெண்ணன் பந்துபோல மிதக்கும்.”

என்று கூறினார். அதற்குச் சந்தியாகி,

ஆ! இப்போது கடவுளைக் காட்டும் என்வேலை மிகவும் எளிதாகி விட்டது. பிரபஞ்சத் தின் ஒவ்வொரு பொருளிலும் உயிரிலும் அனுவிலும் இறைவன் இருக்கிறார். அப்படி அவர் இருப்பதால் தரன் அவைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை தாம் தெரிந்து கொள்ளவும்: அனுபவிக்கவும்: முடிகிறது. அவருடைய உருவத்தை, நிதிசனமாகப் பார்க்க வேண்டும் எனில் சில வரையறுக்கப்பட்ட நடை முறைகளை, ஈடுபாட்டுடன். ஆரவத்துடன், கண்டிப்பாக, நீங்கள் பின் பற்றியாக வேண்டும். இத்தனையும் முடிந்த பிறகு தான் இறைவனுடைய கருணையும் பெருமையையும் அனுபவர்தியில் நீங்கள் உணர முடியும்” என்றார்.

துடுக்காகப் பேசிய இளைஞர்கள் தலைகளின்தனர்.

பிரேமம் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு தீங்கும் வராது.

நீங்கூடும்

கேள்வி:

சிரடி சாயி பாபா, சத்ய சாயி பாபா, பிரேம சாயி பாபா, என்ற மும்முறையாக அவதாரமெடுத்து, இந்தப் பணியை ஏன் செய்யவேண்டி இருந்தது?

பாபா:

அவை வித்தியாசமானவை அல்ல. பணியின் இறுதிக் குறிக்கோளை அடைவதில் இந்த முன்றும் முற்றிலும் ஒன்றே ஒன்று என்பதை ஏற்கொவே குறிப்பிட்டேன் ஓர் உதாரணம் தருகிறேன். ஒரு கிளோ கற்கண்டுக் கட்டியை எடுப்போம் அது முழுவதும் இனிப்பாகவே இருக்கிறது. சிறு சிறு தண்டுகளாக உடையுங்கள் ஒவ்வொன்றும் இனிப்பாகவே இருக்கின்றது. இனி சிறு சிறு குறுகிளாக உடையுங்கள். அவை ஒவ்வொன்றுமே இனிப்பாக இருப்பதையே என்கிறீர்கள். ஆகவே வித்தியாசம் தொகையில்லிருந்தில் அல்ல. இப்படித்தான் இந்த அவதாரங்களும், சரலம், சந்தர்ப்பம், சூழல் என்பவற்றைக் கேற்ப அவதாரங்களின் பணிகளும், வல்லமைகளும் வெறுபடுகின்றன. ஆனால் அவை எல்லாக் கூரேயோரு தர்மசுவருபத்தைச் சார்ந்தவைகளும் அந்தச் சபஞபத்தில் இருந்து பெறப்பட்டவையுமாகும்.

முத்தின் உதாரணத்தை எடுப்போம். அது விஷையை இருந்து ஆரம்பித்து, மரமாகவார்ந்து, பின்பு அதில் இருந்து அந்தப் பழுமாகும்.

கிடைக்கிறது. பணியை விஷைத்துக்கும் வழிபாட்டை மாத்திரிக்கும் ரூனைத்தை பழந்திருப்பும் ஒப்பிடலாம்.

முதல் அவதாரமான சிரடி சாயி அவதாரம், மத சார்பற்ற ஒன்றியைப்படிக்கு (secular integration) அத்திவாரயிட்டு கடைமையை தொண்டு என்ற செய்தியை உலகிற்கு அளித்து இப்போது வந்திருக்கிற அவதாரத்தின் நோக்கம் ஒரே ஒரு கடவுள் தான் ஒவ்வொருவரிலும் உறை கிறார் என்பதை எல்லோரும் உணரும்படி செய்தாலேயாகும் மக்கள் சாதி சமய வேறுபாடின்றி ஒருவரை ஒருவர் மதிக்க வேண்டும். நேசிக்க வேண்டும். அத்துடன் ஒருவருக்கு ஒருவர் உடல் வேண்டும். அதன் மூலமாக, என்னாப் பணிகளும் ஒரு வழிபாடாக மாறிவிடும். இறுதியில்லூன் ராவது அவதாரமாகிய பிரேமசாயி, ஒவ்வொரு ஒரு கடவுளே என்ற தெய்வீக செய்தியை உலகில் பரப்பும். ஒவ்வொரு ஆணையும், பெண்ணையும் கடவுளிடம் கொண்டு செல்க அதுவே இறுதி ரூனைகள் காஸ்பதிக்கவை சள்ளே இருக்கும் கடவுளை உணர்க்கொட்டு தீரிக்கண கத்திய வளர்க்க வேண்டி இருக்கிறது இருக்கும்.

இந்த மூன்று அவதாரங்களும் மூங்முனைப்பட்ட செய்தியாகிய “கர்மம் (யணி) | work) வழிபாடு (worship) ரூனை (wisdom) என்பதைப்போடிக்கின்றன.

கேள்வி:

ஆக இந்த மூன்று அவதாரத்தின் பணியும் தெய்வ மோககும் அதுதானா?

பதில்:

முழுப் பிரபஞ்சமும் தங்கியிருக்கும் அத்திவாரமாகிய பதப்பிரீரம் ஆத்மாவை ஒவ்வொரு ஆணிலும், பெண்ணை ஆணிலும் பிரதிபலிக்கச் செய்து அதன் மூலமாக மக்களிடை ஐங்கியத்தை ஏற்படுத்தி எல்லா மனித வர்க்கத்தையுமே ஒரு சாதி அல்லது ஒரு குடும்பத்தில் இணைத்துகிறது.

தொடரும்

பிளிற்ஸ் (BLITZ) பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு. R. K. கரன் ஜியாவுக்கும், பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபாவுக்கும் இடையில் நடந்த சம்பாஷணை. இது போல நீங்களும் கேள்விகள் கேட்கலாம்.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் தந்தையிடம் காட்டிய பக்தி

“மாத்ருதேவா பவ, பித்ருதேவா பவ” எனும் வேத வாக்கியத்தின் உண்மையான பொருளை அறிந்தவர் சங்கரர் ஒரு முறை தந்தையார் விட்டை விட்டு வெளியேறுக போது

“அருமை மனே.....! நான் தினமும் ஆயத்திற்குச் சென்று வழிபாடு செய்து அனைவருக்கும் பிரசாரதம் அளிக்கிறேன். அதைப் போகவே, நானும் உளது அபமாவும் இல்லாத சமயம் நீ இதைத் தயவு செய்து செய்ய வேண் இப்படி இருப்பதை விட இறப்பதே மேல்.” என்று கூறினார்.

அவர் உறிய கடமையைத் தவறாமல் செய்வதைச் சங்கரர் உறுதி கூறினார். ஒரு கோப்பையில் கிறிது பாலை ஊற்றினார். தேவி யின் சிலை முன் வைத்தார்.

“தாயே நான் தரும் இந்தப் பாலை பருகுங்கள்” என்ற வேண்டினார். நெடுநேரம் அவர் வழிபட்ட பின்பும் தேவி பாலைப் பருகவோ, முன்னரல் தோன்றவே இல்லை சங்கரர் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்தார்.

“அம்மா... தரயே.. எனது தந்தையார் அளித்த நெவேத்தியத்தை நீங்கள் தினமும்

ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள். ஆனால் நான் அளிக்கும் நெவேத்தியத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாதது ஏன்...? எனது கைகள் என்ன பாலை செய்தன. என்று மனம் நொந்தார். திரும்புவும் வேண்டி நார்

“தேவி யே.. எனது படையலை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததால் நான் அதைத் தொடர்ந்து செய்ய இயலாதவங்கள் இருக்கிறேன் இப்படி இருப்பதை விட இறப்பதே மேல்.”

என்ற உறியபடி வெளியே சென்ற தன்னைக் கொல்வதற்கு பெரிய கங்கை எடுத்து வந்தார். சங்கரனின் ஈடுபாடு கருணை மிகு ஜெகண்மாதாவின் மனதை மிகவும் இளக்கி விட்டது. உடலே அவர் முன் கரட்சி அளித்து அவர் கொடுத்த பாலைப் பருகினர். சங்கரர் மனம் மகிழ்ந்தார்.

ஆனால் மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு கொஞ்சம்கட பால் இல்லை திரும்பிவந்துவடன் தந்தைகள்நிடப்பாக கடவுள் பிரசாதம் கேட்பார். நெவேத்தியப் பால் முழுவதையும் நானே பருகி விட்டதாகக் கருதி அவர் என் மீது கோபப்பட

லரம் எனப் பயந்து, “தேவி.. தயவு செய்து ஒரு சொட்டுப் பாலைவது அருளுங்கள். அதை என நந்தைக்குக் கொடுத்து விடுகிறேன்.”

என்று வேண்டினார். ஆனால் தேவி தோன்றவில்லை. இருப்பினும் தொடர்ந்து ஈடுபாட்டுடன் வேண்டினார். அதனால் தேவியின் மனம் இளகி மீண்டும் காட்சி கொடுத்தார்.

என்னவே பருகிய பாலைத் திருப்பித் தரமடியாததால் தன் பாலையே கோபபையிக் கிரப்பிக் கொடுத்தார். தேவியின் தெய்வீகப் பாலை சங்கரர் பருகியதாக அவர் கல்வி கேள்வி களில் சிறந்தும், கிடைத்தற்கரிய விரேகமும் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

இக்கதையின் தந்துவம் என்னவென்றால் தந்தையை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு கடுமையாக மூன்றார். அதன் மூலம் ஜெகண்மாதாவே தன் முன் தோன்றும் பேறும் பெற்றார்.

நாமும் எமது பெற்றோரின் ஆகணகளை உள்ளனப்படன், ஈடுபாட்டுடன் மதித்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது கடவுள் ஸ்ரீ அருளும் ஆசியும் நிச்சயமாக எமக்குக்கிடைக்கும்.